

да бждемъ приготвени! Но споредъ съществуващата у насъ система, разхвърлени бѣха малки отряди по цѣлото течение на Дунава: въ Рахово, въ Никополь, въ Свищовъ и по всичкитѣ крѣпости покрай вѣковната рѣка, съ нещастната увѣреностъ, че тѣ ще се окажатъ способни да осуетятъ (а въ дѣйствителностъ се оказа съвсѣмъ противоположното) сериозно прѣдприетата отъ противника переправа!

Не за *противодѣйствие*, а за *наблюдение* и *своеврѣменно прѣдупрѣждение* трѣбваше той да постави съответствующи отряди . . . ; а веднажъ прѣдупрѣденъ, той нѣмаше защо да се безпокои и нито имаше защо да бърза; напротивъ, той можеше да остави да прѣмине отсамъ Дунава една частъ отъ неприятелскитѣ войски, но пъкъ *по най-кжсия пътъ и съ едно бързо движение да се появи съ прѣвъсходни сили прѣдъ дѣйствителния пунктъ на переправата*. Достатъченъ е единъ само погледъ върху картата, за да се види ясно, колко проста би била такава една операция. Трѣбваше само да се избере нѣкоя застрашителна позиция, напр. Бѣла, и да се чака; но, да държахме смѣсврѣменно, до колкото бѣ възможно, скрити отъ противника своитѣ сили и разположение, за да му се не позволи *своеврѣменно да открие нашия планъ*; а слѣдъ това, щомъ като се изяснѣха истинскитѣ намѣрения на противника, тогава веднага, отъ всичкитѣ пунктове, гдѣто биха били размѣстени войскитѣ, да тръгнатъ и се концентриратъ къмъ тази позиция.

Би трѣбвало, прочее, тѣзи пунктове да образуватъ редъ позиции, близки една отъ друга, но безъ да бждатъ нито на линията на рѣката, нито въ района на крѣпоститѣ, а да иматъ стратегическо значение. А въ случай на боязнь, че руситѣ срѣщо тѣзи разпореждания ще взематъ съответствующи мѣрки, —